

MEDLEMSBLAD

Boldklubben

F.R.E.M.

INDHOLD:

Bornholmerturen

Hvis dette blad . . .

Foråret 1959

Ynglingeafdelingen

Sekunda-fodbold

Nykøbing-turen

Fra Fyldepenne

Vor nye opsynsmand

Frems blå-røde bog

Ynglingenes

Hollands-tur

***Nyt fra ungdoms-
afdelingen***

15. årgang

NUMMER

3

JULI

1959

Bornholmerturen

Pinselørdag drog et kombineret 2. A- og B-hold østpå for at møde vennerne på Bornholm. De tidligere ture derover havde gjort, at forventningerne var store, men de blev indfriet, ja, mere end det. Det blev kort sagt: »Alle tiders!«

Stemningen var høj lige fra Havnegade. Knud Larsen, med familie, var turens leder, og han klarede det på fortræffelig vis. Om bord samlede han straks holdet til the og ost, og vi sad og hyggede os et par timer.

Næste morgen slog Bornholm os i møde med sol og sommer. Alle spillerne var nede og tage imod os til privat indkvartering. Kampen blev spillet straks kl. 10, inden varmen og den megen gode mad havde fået taget over os. Vi vandt i en underholdende kamp 6-4, men det store spil fik vi nu ikke vist. Målene var pæne, især lavede »Nupper« et par stykker af klasse, og de tog kegler.

Så blev pinsefrokosterne indtaget rundt omkring og eftermiddagen var fri og blev benyttet på forskellig vis. Om aftenen var RIK vært ved en dejlig middag på »Fredensborg«, og bagefter løb det traditionelle pinsebal af stabelen; og det blev et rigtigt pinsebal. Alle dansede og morede sig til længe efter, at solen igen var stået op.

Om formiddagen mødtes alle på torvet. Det var ikke blevet til megen søvn, men vi var jo heller ikke kommet for at sove tiden bort. I 3 kleinbusser fartede vi så øen rundt, først nordpå ad Standvejen

til Hammershus, hvor vi daskede rundt og samlede en glubende appetit, samtidig med at den ene vits dårligt var sagt, før den næste var på vej. Så gik turen videre, til vi fandt en herlig klippegryde med mos i bunden, lige bergnet til, at vi alle kunne sidde der og nyde de medbragte »knuder«. Vi tilbragte over et par timer her, og det var Keld Jensen skyld i, thi han havde afsløret sig som en fantastisk guitar-spiller og ditto sanger, og han holdt hele selskabet i ånde med al verdens viser og sange.

Så videre mod Gudhjem, hvor vi slog en smut forbi Knud Larsens kvarterværter. Også her havde Knud vist sig som en fremsynets mand, for han havde ladet sig indkvartere på det lokale Tuborgdepot. Et populært valg. Depotet gav en runde, og det samme gjorde Guitar-Keld og snart stod det halve Gudhjem betaget lyttende.

Så nåede vi frem til Brændesgårdshaven, hvor der i løbet af de par timer, vi var der, skete så meget, at det er umuligt at skildre i mindre end en bog.

Så satte vi kursen hjemad mod aftensmaden, og efter et par korte holdt undervejs, hvor vi fjernede de sidste rester efter depotbesøget, nåede vi Rønne, hvor vi for en ordens skyld ordnede byens sidste madrester. Så ebbede dagen og dermed turen ud. På kajen blev der sagt farvel og på gensyn i en uendelighed. Alle var enige om, at turen havde været en oplevelse.

På spillerne vegne vil jeg sige

Rønne IK tak for den strålende måde, det hele var arrangeret på. Vi i »Frem« skylder jeg efterhånden en hel del, og jeg vil bede vor egen bestyrelse om at undersøge mulighederne for en genvisit, nu når efteråret stunder til.

Til slut en tak til »Frem«s bestyrelse, fordi de spyttede i bøssen, så turen blev en realitet, og sidst, men ikke mindst, en tak til Knud Larsen for kammeratlig og perfekt ledelse af tropperne. Orby.

Hvis dette blad ...

skulle komme forsent, virke dødt, ikke have det fulde side antal samt have andre skønhedspletter, så er det sikkert min skyld. Det vil redaktøren, Bernhard Nielsen, i hvert fald påstå. Og han vil totalt fortie følgende, vægtige facts:

at han er taget på en måneds ferie (meget udemokratisk, sammenlignet med mine 14 dage),

at han i denne ferie totalt har gemt sig for omverdenen (meget snu, da han ellers havde fået bladet i hovedet igen),

at han inden sin afrejse ikke afleverede en linje, men lovede, at der ville komme et indlæg fra Sv. Frederiksen om ynglingenes Hollandstur (meget frækt, endnu ikke modtaget et ord fra Svend, og nu er han også taget på ferie).

Og hvis man dertil lægger, at samme redaktørs ellers så sympatiske søn, i et forsøg på at male mit usle sommerhus, totalt har begravet min skrivemaskine i malerbøtter og tomme æblemostflasker, så håber jeg, at medlemmerne har placeret ansvaret, hvor det med rette hører hjemme.

I selvfærdighedens navn
John Bjørklund.

FORÅRET 1959

6 points i de fire første kampe mod så gode modstandere som B 1909, Vejle, Esbjerg og KB var jo en start, man ikke kunne ønske sig meget bedre og der sporedes da også en hvis optimisme og forventning om succes fremover, men det gik jo helt anderledes end mange havde håbet. Efterhånden som vore modstandere havde indhentet os konditions-mæssigt og var indstillet på samme tempo som vi, viste de følgende kampe, at vore hold havde huller, der ikke kunne stå for presset og ikke var så homogene som mange havde lullet sig ind i. – 6 gange i træk gik vore hold fra banen uden at have vundet, og resultatet – 3 points af 12 mulige var unægtelig noget magert, og man havde bange anelser før den sidste kamp, der i tilfælde af nederlag ville placere os i divisionens bundgruppe. Heldigvis gik det anderledes – spillet var bedre end længe, og vi slog SIF med 5-0, og selvom sejren var rigelig stor, var det en afslutning, der viste os, at vi trods alt ikke er spildt af feltet.

Vi ligger nu placeret som nr. 7 med 11 points, men da holdene ligger meget tæt, er der god mulighed for en fin placering. Jeg minder om sidste forår, hvor vi sluttede med 13 points, hvilket var 4 points efter de førende hold og alligevel nåede vi op til sølvet og havde måske ved bedre koncentration i enkelte kampe sikret os det skab, som vi ikke har vundet siden 1944.

Om kort tid går det løs igen og denne gang har vi ikke noget konditionsforspring – træningsmæssigt starter alle hold sikkert på lige fod og nu gælder det om målbevidst at

koncentrere sig om hver eneste kamp, hvis man vil være med i det hårde kapløb om topplaceringerne.

Vi starter træningen søndag d. 19. juli og spiller vor første træningskamp lørdag d. 23. juli mod B 93, derefter følger vore to kampe i Nordisk Cup mod Helsingborg henholdsvis den 30. juli i København og den 5. august i Helsingborg, og så skulle vi være klar til vor første turneringskamp mod OB her i København – vi har revanche til gode og det ville jo lune, at starte med en sejr. P. M.

Glemte sager

Det er ikke småting der tid efter andet bliver glemt i klubhuset og de nærmeste omgivelser. Et lille kig ind hos opsynsmanden gav i begyndelsen af juli følgende status:

- 1 par briller,
- 2 ure,
- 5 punge,
- 1 bundt nøgler i mappe.

Læg dertil en anseelig bunke håndklæder, badebukser, trøjer osv.

Nielsen vil meget gerne af med disse ting. Dels er det værdier, og dels har han meget lidt plads i forvejen. Hvis DU har mistet en af ovennævnte genstande, så kig ind til ham næste gang, du kommer til træning.

Ikke sandt! – det kunne jo være!

Ynglinge-afdelingen

Træningen begynder mandag d. 20 juli kl. 18.30. Træningen ledes atter af hr. Erling Sørensen, og han glæder sig meget til atter at se jer derude.

„PUMA“

Den internationale fodboldstøvl med
gummisål og gummiknopper

... og så har vi naturligvis også FREM's spilledragt

Klubbens leverandør

C. 689 - C. 14.758
AMAGERTORV 11

Boldklubben FREM

Stiftet 17. juli 1886.

Adr.: Julius Andersensvej 3, SV.

Telefon: Valby 1317 - 1331.

Medlemstelefon: Valby 1331.

Kontortid: 13-17 (lørdag undt.).

Postgirokonto: 65,388.

FREM's BESTYRELSE:

Formand: Vilhelm Skousen, kan træffes på C. 3299 eller Eva 7325.

— Næstformand: Sven Petersen, MI 920 & OR 3748. — Kasserer:

Erik Stummann, tlf. 75 38 29. —

Øvrige medlemmer af bestyrelsen:

Børge Mossfeldt, Poul Mertins, Pauli Jørgensen og Albert Olsen.

SEKUNDA- fodbold

Skal man sammenligne vore resultater i det forløbne halvår med tidligere halvsæsoners resultater, synes jeg, at vi har grund til at være tilfreds, idet flere af vore sekundahold i år har en fair chance for at blive vinder af deres række.

Vore to 2. hold spillede som sædvanlig deres indbyrdes kamp som første kamp i turneringen, og det blev en meget jævnbyrdig forstilling som sluttede uafgjort, hvorpå der blev spillet en ny kamp, og denne gang vandt det formodede stærkeste hold med 1-0 og blev derfor A-hold. Dette hold har dog siden ikke helt svaret til de forventninger, vi stillede til dem, idet de har sat en del unødvendige points til mod klubber, som vi ikke burde tabe til.

På det sidste viste holdet dog lidt af det, vi ventede af dem, og scorede en del points. Holdet ligger som nr. 5 med 12 points. Vort B-hold i denne række har derimod været en stor overraskelse for os alle, idet de ligger som nr. 2 med kun 2 points efter AB, så her har vi en god chance for at komme helt til tops. Holdet er godt, måske ikke de helt store spillere på nogle af pladserne, men det opvejer de med en glimrende kampånd og vilje til at gøre noget ved

det i alle 90 minutter. Holdet har ialt kun tabt 4 points til andre klubber, nemlig 1-2 til AB og 1-3 til 1903, og hvoraf den mod AB skulle have været vundet. Vi venter os en del af dette hold i efteråret, og flere af spillerne har allerede været på tale til vort 1. hold.

Vort mellemrækkehold, som før har været et smertensbarn, har vi i år haft stor fornøjelse af. Flere af 2. holds-spillerne fra i fjor danner stammen på holdet, og sammen med en del unge mennesker, danner de et godt hold, der kun har tabt en kamp og kun med 1-2 til Vanløse. Der er dog sat yderligere 4 points til i 4 uafgjorte kampe.

Dette hold har en reel chance for at blive nr. 1.

A-rækkeholdet har scoret 6 points og ligger midt i rækken. Gældende for dette hold er et godt sammenhold, og når man ser på sidste halvsæson, hvor holdet ikke fik et eneste point, er stillingen jo fin, og vi forventer, at holdet kommer endnu højere op på tabellen.

B-rækkeholdet har 8 points og ligger ligeledes i midten af deres række. Holdets bedste kamp var mod B 93, som indtil de mødte os havde 8 kampe og 16 points. Vi vandt med 3-2 og spillede en fortræffelig kamp. Også dette hold avancerer dog noget til efteråret, for vi skulle jo gerne have alle vore hold i den bedste halvdel, når turneringen er forbi.

C-rækkeholdet har i år sat flere points til end normalt, men har været uheldig i flere af de tabte kampe. Holdet er dog placeret i den bedste halvdel, og kender vi de gamle ret, beslaglægger de vel også i år en af de første pladser i rækken.

Når vi i sidste halvår har opnået bedre resultater i det store og hele end normalt, tror jeg, at det skyldes at træningsfliden har været større end sædvanlig, og såfremt vi skal have alle vore hold frem i første række, må vi ikke slappe af, men give den en ordentlig tand til efteråret, og så held og lykke.

Fax.

1. holdets tur til Nykøbing

I midten af juni var 1. holdet en tirsdag aften i Nykøbing på Falster til en venskabs match mod B 1901. Kampen endte med en sejr på 5-2 til værtsfolkene, og den var fuldt fortjent. Når man er med på sådan en tur for første gang, gør man sig sine egne tanker og betragtninger både før og efter. For der er i sig selv noget tiltalende ved disse sommerkampe. For det første giver det spillerne lejlighed til fortsat at holde sig i nogenlunde træning ligesom det pres, der til hverdag hviler over dem, når det gælder kampen om de dyrebare points, delvis er forsvundet. Eller i hvert fald burde være det. Men kampene har, efter min mening, især den betydning, at den giver spillerne mulighed for at komme i kontakt med idrætsskammerater, som de ellers ingen lejlighed har for at pleje omgang med. Men hvad skete?

Spillerne fik dårligt hilst på hinanden inden de gik på banen, og bagefter skyndte man sig at gemme sig i hvert sit omklædningsrum, uden der bagefter var nogen som helst mulighed for at dyrke et kammeratligt samvær. Hvor morsommere havde det ikke været, hvis vi kunne have mødt 1901'erne med deres damer bagefter og fået os en lille svingom. Og så kunne den pinlige episode som forekom under kampen – og som ikke øgede vor popularitet – måske være anbragt på den hylde, hvor den med rette hørte hjemme.

Vi havde vore piger med, og de har sikkert kedet sig bravt. Især da traktementet var af sådan en art, at Frem umuligt kan have haft underskud på denne tur. Selv med ikke så lidt færre tilskuere.

Der er et naturligt behov for disse sommerkampe hos spillerne. Forøvrigt om det så er 1. eller 6. holdet. Men giv dem i hvert fald det perspektiv, at samværet og kontakten med modstanderne fuldt ud har samme betydning som kampen på banen. Bjørk-.

Fra Guldpen

Da vore spillere kom hjem fra Odense efter turneringskampen mod OB medbragte man et avisudklip fra en lokal avis, hvor en forhåndsomtale af kampen havde følgende overskrift: »Nej, det er ikke rigtigt, vi har købt skridtbeskyttere til holdet, siger OBs fodboldleder«.

Det var kort efter Knud Clausens klage over Ib Bent, og jeg kender så meget til OBs fodboldleder Erik Land, at jeg tør vove at påstå, at han ikke har erklæret noget sådant, og at det er sportjournalistens egen idé.

Da jeg diskuterede denne overskrift med een af hans ældre kolleger, rystede denne på hovedet og erklærede, at denne mand desværre var det bedste bevis på, at man kunne blive sportsjournalist uden nogen som helst form for uddannelse.

Der kunne let tilføjes en del mere, som denne mand mangler, men skal lade det ligge af hensyn til injurielovgivningen.

Det var ved at blive »alle tiders« uge for svensk sport den uge, der begyndte med den totale udspilning af det danske landshold på Idrætsparken, søndag den 21. juni, fortsatte med Ingemars sejr på Yankee Stadium, sejren i det danske galopderby søndagen efter for at kunne have kulmineret, dersom det svenske landshold i Budapest havde kunnet slå Ungarn. Men der

blev der sagt stop. Ingen træer får lov at vokse ind i himlen, og Ungarn sagde stop for en svensk triumf, der var blevet »alle tiders«.

I ovennævnte begivenheder var vi jo sørgeligt indblandet i den førsinævnte. Det manglede ikke på overskrifter om mandagen, »nyt Breslau«, katastrofe osv. var imellem dem, og dette nederlag med tenniscifre blev dissekeret i alle ender og kanter. Man fandt mange forklaringer på nederlaget, men har måske ikke nævnt det allervæsentligste, simpelthen, at vi mødte et svensk landshold, der på hver eneste plads lå en klasse over det danske.

At nederlaget ydermere blev en »katastrofe« må selvsagt have en forklaring. For selv om svensk fodbold ligger en klasse over dansk – hvad mange herhjemme har svært ved at indrømme – selv efter VM – så er det klart, at der skal en række af sammenstødende – og uheldige – omstændigheder til, for at det skal blive til et nederlag af de dimensioner på hjemmebane.

En række af disse »omstændigheder« har vi selvfølgelig ingen indflydelse på. Vi kan ikke gøre for,

at vi mødte et svensk hold, hvis teknik tillod dem at spille fodbold af en sådan karat, at man ikke troede, at Idrætsparkens knolde eksisterede (og det gør de alligevel),

at vi mødte et hold, der 100 pct. og skånselsløst – forstod at udnytte de huller et hovedløst dansk forsvar præsenterede for dem,

at vi mødte et hold, der gik på banen advaret af sidste års undervurdering af danskerne, der førte til 4-4 i Stockholm, fast besluttet på at vise, at de 4-4 var en misforståelse af VMs nr. 2, en af fodboldens charmerende tilfældigheder,

at vi mødte et hold, der gik på banen uden at den svenske presse havde fortalt dem, hvor gode de var, og derfor besluttede på at vise, at de var netop så gode,

at vi mødte et hold, der gik velforberedt på banen – bl. a. af ovennævnte grunde – og fast besluttede på, at de ville vinde netop på den bane i hele verden, hvor en svensk spiller allerhelst vil vinde, Idrætsparken.

Det var vort uheld og nogle af årsagerne til, at nederlaget blev så stort. På andre områder lettede vi svenskerne vejen til den store sejr. Bl. a. havde den presse, som let-sindigt havde gjort danskerne til favorit, ud fra den naive betragtning, at 4-4 på udebane måtte blive sejr på hjemmebane, svært ved bagefter at indrømme, at man havde gjort landsholdet en bjørnetjeneste med denne forhåndsbetragtning.

Et andet område, hvor der sikkert blev handlet forkert, var opholdet i Køge før kampen. Knud Lundberg var inde på, at spillerne ikke var fysisk udhvilet til om søndagen efter lørdagens træning, efter sigende ret hårdt om formiddagen og meget let om eftermiddagen. Jeg tror yderligere at spillerne var »fodboldmættede«, da de stillede op i Idrætsparken. Når man træner og »tænker« fodbold næsten udelukkende de sidste 36 timer før en kamp, så skal hjernen blive træet. Og der er ikke tvivl om, at mange af spillerne i deres tanker havde spillet den landskamp mange gange. Bl. a. på grund af angst for,

Gør Deres indkøb hos vore

Annoncører

om de nu kunne svare til de forhåndsforventninger, de også læste om i alle lørdagens og søndagens blade. Også rigstrænerens taktiske instruktioner tog tid og trættede.

Jeg tror, at man har fået disse træningslejligheder for en vigtig kamp galt i halsen. Når f. eks. eng. proff. klubber tager ud til »special training» på et eller andet kysthotel eller på et landophold, så er det netop som ordet antyder *speciel træning*. Og denne træning består af alt muligt andet end fodbold. Det er simpelt hen forbudt at snakke eller tænke fodbold. Man dyrker en hel anden form for træning, man spiller golf både formiddag og eftermiddag. Og så er man fodboldsultne, når man møder op til den forestående vigtige kamp.

Og som Lundberg har antydnet, var spillerne sikkert ikke fuldt udhvilede rent fysisk til søndagens landskamp. Også her har man taget ved lære af udenlandske proff. hold, som træner dagen før en kamp. Men jeg tror, at man glemmer, at det er proff. spillere, som altså stadig er i en bedre kondition end danske amatører nogensinde kommer i – hvad ingen bebrejder dem – og som derfor bedre kan stå for en let træning og dog være fuldt udhvilede dagen efter.

Der kunne siges en hel del mere om disse spørgsmål, som jeg mener, var medvirkende til det store nederlag. Slå Sverige d. 21. juni havde vi aldrig kunnet. Man troede fuldt og fast ifjor efter 4-4 at nu havde man et landshold. Men dansk fodbold bekræfter sig selv idag, hvor kun 4 mand af det hold, man mente skulle være vort hold i lang tid, var med til at slå Norge: En stor jævnbyrdig bredde, men ingen top af international klasse. V. S.

Vor nye opsynsmand

Vi har fået ny opsynsmand i klubben, Kaj Nielsen er hans navn. Jeg har forgæves prøvet at interviewe ham, men skønt han ingenlunde hører til de tavse, lykkedes det ham hver gang med en enestå-

Opsynsmand Kaj Nielsen
(Foto: Mogens Geburg)

ende smidighed at undgå direkte spørgsmål. Men bag de mange undvigelser mærker man alligevel en enestående interesse for FREM, en interesse, som ikke er af nyere dato. Nielsen har nemlig været

medlem af klubben i ca. 16 år. Og ikke uden en vis stolthed fortæller han gerne, at han har en søn, der spiller på ynglingeholdet.

Ligeledes glæder han sig meget til samværet med de unge mennesker.

– Der er en egen tone herude i FREM, man er lidt frisk i tonen, men ingen er frække, og den facon har alle dage tiltalt mig! udtaler Nielsen.

Og så er der bare at håbe, at vi ikke skuffer hans store forventninger til samarbejdet. Vi ønsker ham alle held og lykke med hans nye job.

Jensen er efter sin afgang som fast opsynsmand blevet 1. reserve. Vi er mange, der takker Jensen for megen hjælpssomhed og venlighed gennem årene. Og heldigvis mister vi altså ikke helt kontakten med ham.

Tak, for godt samarbejde, Jensen!

Vel mødt, til et nyt, Nielsen!

Den bedste
**FODBOLD
SKO**

Leverandør til det kgl. danske Hof

GUMMIFABRIKKEN TRETORN
AKTIESELSKAB

FREM'S

blå-røde bog

Alle kender den blå bog. Den som Krak har lagt navn til. I dette og efterfølgende numre vil vi her i medlemsbladet, præsentere vore læsere for et lille persongalleri af vore egne matadorer. Ved disse lejligheder kaldet FREM's blå-røde bog. Der er så kun at håbe, at »ofrene« ikke tager de forskellige roser og kaktus for alvorligt. Det hele er tænkt som et harmløst portrætmaleri, det være sagt for at undgå diverse injurieproceser. Som et naturligt første offer stiller Skousen sig beredvilligt til skue!

Vilhelm Skousen, f. den 23.-3. 1908. Formand for FREM. Medlem af DBU's bestyrelse m. m. Sekretær i Stævnet. I sin fritid indehaver af et mejeri. I telefonbogen se under driftsbestyrer. Har spillet ca. 73 gange på vort 1. hold, hvilket efter Paulis mening giver Skousen særlige menneskelige kvalifika-

tioner. Står som Københavns sidste og eneste skanse i kampen mod provinsens snart altdominerende fodboldindflydelse. Rejser sig hvert år ved DBU's repræsentantskabsmøde med forslag om et eller andet, hvorefter samtlige provinsrepræsentanter rejser sig og stemmer imod. Får derefter luft i rubrik i medlemsbladet, der kaldes »Fyldepennen«, men som tænkes omdøbt til »DBU og mig«. Er i det daglige rund og vennesæl og lader sig kun hidse op, når »Linje 8« melder forkert eller Langvold har en anden mening. Er så vidt vides sund og rask, dog med udpræget hang til »engelsk syge«. Og Manchester U. i særdeleshed. Endvidere stifter af Skousen Cup af uvidende sjæle også kaldet Nordisk Cup. Er af en meget kendt københavnsk sportsredaktør blevet betegnet som Danmarks dygtigste fodboldleder med lidt hang til det smarte. En karakteristik der faktisk – især for det første – deles af alle i boldklubben FREM.

1. ynglinges succes-rejse til Holland

For femte gang i træk rejste 1. ynglinge til udlandet. Alle fem rejser har været vellykkede og ens for dem alle har rejsens mål været Saar eller Sydtyskland med hjemrejse langs den skønne Rhein, og det vil altid være succes.

Vi har gennem flere år modtaget invitation fra Holland, men hvert år været bundet af andre aftaler. Det var ikke tilfældet i år, så vi modtog indbydelsen for at prøve noget nyt, og jeg kan vist godt på samtlige deltageres vegne fastslå, at det blev en dejlig oplevelse, så-

vel rejsen som stævnet lå i højeste plan, baner, dommer, publikum, modstander og hele atmosfæren, hvor i det blev afviklet, jo, Blau-Witt blev et dejligt bekendtskab.

Onsdag den 13. maj startede 17 veloplagte og forventningsfulde ynglinge med Svend Frederiksen og Børge Mossfeldt som ledere. Første etape, der gjaldt »Heideburg« – et feriehjem ca. 20 km vest for Hamburg – hvor vi skulle overnatte. Vi havde en behagelig overfart Gedser-Grossenbrode, hvor vi spiste den medbragte aftensmad om bord og efter toldeftersyn m. m., kunne vi fortsætte mod Hamburg. Det blev et par fornøjelige timer. Med Sv. Frederiksen som forsanger ved mikrofonen, blev det lille sanghefte pløjet igennem, og Frederiksen afslørede store evner som solist i »manden på risten« og mange andre stod på repertoire. »Heideburg« ligger godt gemt i en mindre skov, så der blev lidt kørsel frem og tilbage, men kl. 1 var alle til køjs.

Efter et solidt morgenmåltid startede vi kl. 9, en time senere end beregnet. Vi passerede Bremen, Oldenburg og var ved den hollandske grænsestation Nieuwe-Schans kl. 15. Efter endnu 2 timers kørsel kunne vi endelig komme ud og strække benene. Den første store by, Groningen, som vi skulle passere, måtte vi selvfølgelig kigge lidt nærmere på. Efter en times ophold fortsatte vi til Leuwarden, hvor vi spiste det første måltid i Holland. Det var godt, og der var rigelig med mad, alle blev mætte, man lever godt i Holland. Vi kørte nu til Harlingen og over den imponerende 30 km lange Zeuderdæmning. Kl. 11 nåede vi Amsterdam, hvor vi ved banegården blev modtaget af selveste præsidenten med flere fra Blau-Witts bestyrelse. Vi blev ledsaget til Blau-Witts bane, der er en del af det Olympiske stadion. Her blev vi modtaget af værtsfolkene. Privat indkvartering kan være problematisk, men her modtog hver familie 2 gæster og hertil kom, at samtlige familier havde tilknytning til Danmark, så en eller flere kunne tale dansk, det kunne faktisk ikke være bedre.

Amagerbrogade 96. Telf. Amager 5030

Største Pladelager paa Amager

Specialværksted for Eftersyn og Reparation af alle Musikinstrumenter.

Blau-Witt er en stor idrætsforening, der dyrkes boldsport og fri idræt, den største er fodboldafdelingen, der som i Tyskland har ca. 20 professionelle spillere, resten er som hos os 100 procents amatører.

Fredag tog vi en tur til Volendam, det er som Nordsjælland for turister i Danmark, dog ganske anderledes, det er nemlig en gammel fiskerby, hvor alle indbyggere optræder i nationaldragter. Byen repræsenterer gammel hollandsk kultur. Om formiddagen var alle ude til lidt let træning, og vi fik lejlighed til at se vore modstandere i aktivitet, bl. a. Newcastle United, hvilket gav os lidt at tænke over. Lørdag formiddag var der arrangeret rundfart i kanalerne og havnen, en smuk og interessant sejltur på ca. 2 timer, hvor vi fik set Amsterdam på kryds og tværs, det er vist få hovedstæder, der kan fremvise så mange smukke gamle, velbevarede bygninger.

Søndag aften kl. 18 blev der holdt festbanket for stævnets deltagere. Det foregik på selve det olympiske stadion. Under spisningen fik alle overrakt et flag i Blau-Witts farver. Efter at præsidenten havde talt, forlod spillerne banketten, man ville ikke belaste de unge med flere timers taler.

Derefter takkede gæsternes ledere og overrakte gaver. Der blev holdt mange vittige og morsomme taler, bl. a. af Newcastle-U.s præsident – en lille vital og korpulent herre, der var en stor spasmager, vakte jubel, da han takkede for den store gæstfrihed og overrakte et sølvfad som erindring, hvad forøvrigt de fire andre engelske klubber også gjorde. Tyskerne kom med de traditionelle billeder. For »Frem« takkede næstformanden Sv. Petersen på engelsk og overrakte en vase af kgl. porcelæn, og ingen, der kender Sv. Petersen, er i tvivl om, at han førte sig rigtig frem, bevarer,

det blev gjort med maner, og der-til kom, at M. Herskin – et af klubbens gamle medlemmer, der har opholdt sig 10 år i Holland og Belgien – talte på hollandsk, hvilket naturligvis gjorde stor lykke, så jeg tror aldrig, »Frem« har opnået en bedre placering, hvad taler angår.

Tirsdag morgen kl. 9 begyndte hjemrejsen. Vi startede fra stadion med Bremen som første mål, en tur på ca. 300 km. Vi passerede Utrecht, Arnhem, Hengelo og var ved den hollandske grænse kl. 15 (Nordhorn). Vi hyggede os efter ankomsten til Bremen med lidt suppe og alle tiders kotelet, inden vi gik til ro i »Haus der Jugend«.

Onsdag gik turen til Hamburg, vi ankom til Autohotel Frenkraft ved elleve-tiden, og efter at vi havde installeret os, gik det ind til byen for at shoppe. Efter aftensmaden var aftalen, at vi skulle se lidt på aftenlivet, bl. a. på Reberbahn, men nu kneb det gevaldigt med D-marken. Lederne måtte lægge hovederne i blød og kigge lidt på finanserne, så den beskedne udbetaling af nogle mark pr. deltager blev meget populær (jeg kan understrege, at vi overholdt amatørreglerne). Kl. 12 var alle mødt som aftalt, og turen gik tilbage til hotellet.

Torsdag formiddag gik turen til Lübeck, hvor vi havde en times ophold, med færgen kl. 14,30 sejlede vi fra Grossenbrode og som en festlig afslutning indtog vi det store kolde bord. Ankomst til Gedser kl. 17,30.

Præcis kl. 20 ankom vi til klubhuset, en dejlig rejse var endt. Blau-Witt var et nyt og godt bekendtskab. Når vi har haft så mange og gode rejser, kan man ikke lade være med at sammenligne, og resultatet kan kun blive, at besøget i Amsterdam var en af de største oplevelser. Danskere er populære i Holland, hvilket bl. a. skyldes

Hollandshjælpen. Vi mødte alle uden undtagelse en gæstfrihed og venlighed ud over det normale og dertil kom det vældig godt gennemførte og tilrettelagte arrangement.

Først skal bestyrelsen have en varm tak fra alle deltagere, dernæst en tak til Sv. Frederiksen og vor tolk M. Herskin også kaldet »Pjevs« for behageligt samvær i 9 dage – de herrer faldt ualmindeligt godt ind i ensemblet. Jeg vil ikke takke spillerne for god opførsel, det er jo kun en ganske naturlig ting, men kun konstatere, at rejsen blev gennemført i en god atmosfære. I repræsenterede klubbens farver godt og værdigt.

NB. Klubbens næstformand, hr. Sv. Petersen, kombinerede en forretnings- og fremrejse til Amsterdam, dog var der nogen, der sagde, at han blot ville se, om det nu også gik rigtigt til. Dertil er kun at sige, at en bedre kontrollant kunne vi ikke ønske os, Blau-Witts præsident og andre ledere var bestemt ikke kede af Sv. Petersens besøg – jeg vil tro, de taler om det endnu.

Moss.

Pokalturneringen

Vi har den glæde, at alle 3 pokalhold har spillet sig igennem til semifinalerne. Det er svært at sige noget om chancerne, men vi ved, at I alle vil kæmpe for at komme i parken og hævde de smukke traditioner »Frem«s ungdomsafdeling har, skal rekorden ryge i år (den er vi selv indehaver af), men så skal vi helt op på 3 pokalsejre, 2 har vi vundet hele 3 gange.

Semifinalerne spilles:

1. ynglinge den 19. august på »Frem« mod KB.

1. junior den 26. august kl. 18,15 i Sundby mod Fremad A.

1. drenge den 26. august kl. 18,15 på »Frem« mod AB.

Moss.

Ungdoms-afdelingen

Foråret 1959

Efter forårets turnerings- og pokalkampe kan vi glæde os over de gode placeringer, vi atter i år kan præsentere, resultaterne er følgende:

Ynglinge:		Junior:	
1. ynglinge nr. 1		1. junior nr. 1	
2 a	»	2 2 a	»
2 b	»	1 3 a	»
2 c	»	7 3 b	»
		3 c	»
		3 d	»

Drenge:		Lilleputter:	
1. drenge nr. 4		1. lillep. nr. 2	
2	»	3 2	»
3 a	»	1 3	»
3 b	»	3 4	»
4 a	»	3	
4 b	»	5	

Som det fremgår af turneringsoversigten besætter vi i øjeblikket 6 første, 3 anden og 4 trediepladser, hvilket vil sige, at 13 af vore 19 turneringshold er blandt de 3 første i de respektive rækker, vore talenthold besætter 2 første, 1 anden og 1 fjerdeplads, hvortil kommer at alle 3 pokalhold har spillet sig igennem til semifinalerne, der afvikles i august.

En ting, vi forgæves har efterlyst de sidste år, har været fremherskende i foråret nemlig kampglæde og fighteregenskaber, det har været meget opmuntrende for alle, der har fulgt vore ungdomshold, at se den forandring, der er sket særlig med vore talenthold.

Ynglingeafdelingen har præsteret 4 levedygtige hold i år (vi måtte afmelde vort 4. hold sidste år), der alle er pænt placeret. For 4. hold skal bemærkes, at deres række be-

står af 12 hold, og at de alle er A-rækkens 2 ynglinge.

1. ynglinge skal have ros for deres gode indsats i forårets kampe, skønt de fra turneringens start har været forfulgt af uheld i form af skader, de har til sidste kamp vist et dejligt kammeratskab og en bemærkelsesværdig god moral. Taksten har været fra 2 til 4 reserver pr. kamp.

I turneringskampen på AB fik de lejlighed til at vise de nævnte egenskaber, det var 8 mand plus 2 invalider, der med sved på Frem-trøjen forlod banen efter en strålende indsats. For første gang i foråret kunne vi stille med fuldt hold og de første 25 minutter var ren opvisning. Vi førte med 2-0, så gik Erik Knudsen ned, det var knæet, der ikke ville mere, 5 minutter efter måtte Kaj Hansen ud og stå på den anden fløj, men helt galt blev det, da Lars faldt forkert ned og brækkede hånden, han måtte straks på hospitalet, hvor man konstaterede et brud. 2. halvleg var slem at komme igennem, 8 mod 11 siger jo alt, men vi fik atter demonstreret, at konditionen var tip-top og uden at være heldige forlod vore raske gutter banen med en sejr på 3-1.

Det ser ud til, at alle mand bliver klar til efterårsturneringen, Erik Knudsen har været en tur på Ortopædisk hospital for at gennemgå en operation i knæet, så han forhåbentlig kan begynde at træne, hvad han ikke har kunnet hele foråret, skal vort 1. ynglinge hente KBU-turneringen hjem for 4. gang i træk og hvad med pokalen.

Som det fremgår af oversigten er juniorafdelingen ganske godt placeret. 1. junior er uden tvivl det af vore ungdomshold, der spiller bedst og smukkeste fodbold, de deler sammen med KB førstepladsen.

For øvrigt er KB det eneste hold, vi har tabt til, de vandt fortjent 2-1 og var bedst den dag, men vi har sluttet meget stærkt med 5 overbevisende sejre, og som sagt tæller 1. junior mange talentfulde spillere.

Om drengeafdelingen gælder det samme som vore junior, blot er 1. drenge kun nr. 4, men efter de kampe, jeg har set, er det absolut i underkanten, mod rækkens nr. 1 og 3 AB og KB burde vi ikke have sat points til, selv om vi er fysisk underlegne, men det vigtigste er dog, at holdet spiller nydeligt fodbold, vi indhenter det tabte til efteråret.

Lilleputafdelingen svarer – med undtagelse af de mindste, 4. putter – ikke helt til vor normale standard, 1. putter er nr. 2, men rækken er meget svag i år, 2. og 3. hold er nr. 6 og 7 og sammen med 4. ynglinge vore dårligst placerede hold. Vi må kunne forstærke vore hold betydeligt med drenge fra lagkageturneringen. 4. lilleputter er et dejligt hold, et af de bedste, vi har haft, så vi må kunne få et virkeligt godt 1. hold til næste år.

Turneringen begynder tidligere i år, så vi håber at se jer så snart I kommer fra ferie, de af jer, der er hjemme, kan godt gå ud og røre jer lidt, der er altid en bold hos hr. Nielsen.

1. ynglinge spiller første turneringskamp på Rådovvej den 8. august kl. 15,30.

1. junior spiller første turneringskamp på »Frem« den 16. august kl. 16 mod 1903.

1. drenge spiller første turneringskamp på »Frem« den 22. august kl. 16 mod Brønshøj.

1. lilleputter spiller første turneringskamp på Rådovvej den 23. august kl. 11,15.

HEINRICH PEDERSEN

Griffenfeldtsgade 1

Telefon Nora 31 y - Nora 5731

smider selv alle sine

Forlovelsesringe

derfor... den smukkeste Ring til den billigste Pris